

עבודה לדוגמא- תשע"ח

שם הקורס המקוון: העצמה למורים בשילוב צפייה מודרכת בסרטים

שם המנחה: ד"ר שחר צדוק, מטפל פסיכותרפיה CBT ומרצה באוניברסיטת בר אילן.

הקורס הועבר במערכת הלמידה: נתיבי ידע – מערכת לפיתוח מקצועי באינטרנט.

שם תלמיד: ניצה בן רחמים ששון

מרכז פסגה טבריה 2018

שאלת סיכום

חלק א' - מרעיון למעשה

בעקבות הקורס - כתוב לפחות שתי תובנות משמעותיות על עצמך **במישור האישי**.

בעקבות הקורס כתוב לפחות שתי תובנות משמעותיות על עצמך **במישור המקצועי**.

חלק ב' - יישום

הבא דוגמה ליישום הנלמד בקורס בעבודתך באחד מהאפשרויות הבאות:

פרויקט מיוחד שבצעת, שיעור מעניין משמעותי, הפעלה ייחודית, תכנית פעולה אישית, משחק או תוצר

מעניין המדגימים את הקשר בין הנושאים שנלמדו בקורס לבין יישומם בפועל.

הערה ללומדים בקורס קיץ/ שבתון - בחלק זה ניתן לכתוב כתכנית פעולה עתידית או על סמך תכנית

שכבר בוצעה בעבר על ידכם.

כתוב והסבר - את מהות הפרויקט/ שיעור/ הפעלה/ תכנית פעולה אישית:

א. פרט והסבר את הרעיון המרכזי/ רציונל

ב. פרט את מטרות הפעילות

ג. מה מיוחד/ שונה בפעילות זו

ד. תאר בפירוט את דרכי הפעולה

במידת האפשר - שבץ תמונה או קישור לסרטון שמשקף את היישום. (שיתוף תמונה או קישור לסרטון מהווה בונוס לציון הסופי).

2. במידה והנך מורה בפועל כתוב תובנות שלאחר ביצוע (מה ניסית להשיג ומה הושג בפועל, מה כדאי היה לשנות) מורה בשבתון פטור מסעיף זה.

חלק א' - מרעיון למעשה

בעקבות הקורס, שתי תובנות משמעותיות על עצמי במישור האישי:

הקורס מבחינתי סיפק חווית למידה והעשרה, בחלק מהמקרים ממקום של חוסר ידע והעצמת הידיעות השונות. בקורס יש שילוב של מאמרים, סרטים וממצאים של מחקרים בני זמננו. התכנים מועברים באופן חווייתי וייחודי. הפרקים השונים כוללים: מאמרים, סרטונים, דיון בפורום ושאלות פתוחות לסיכום כל פרק. הקורסים מלווים בתמיכה מלאה.

תובנה ראשונה:

"אין אדם למד אלא ממקום שליבו חפץ" (תלמוד בבלי, מסכת עבודה זרה, י"ט, א').

עקרון מפתח בחינוך, חותר להציב במרכז את האדם, את ליבו, את רגשותיו ואת ערכיו, מתוך אמונה בשאיפתו הטובה של כל אדם ללמוד, לצמוח וליצור.

בקורס הזה הרגשתי כי עברתי מסע חווייתי בו אני עמדתי במרכז, פיתחתי מודעות והעצמה. אם אני מנהיגה בחיי האישיים, יש לי גם כלים לחינוך משמעותי לתלמידיי. בבואי להכין עבודת סיכום זו, חזרתי שוב על המאמרים וקראתי את המטלות שביצעתי בכל פרק והתחברו לי נקודות רבות בהן נתקלתי, כלומר, הבנתי כי ההשתלמות בעיניי היא למעשה תהליך של התבוננות עצמית. מכל פרק עלו לי תובנות שונות ובכל סיטואציה שלמדנו אני מכניסה את עצמי לאחת הדמויות ותוהה בכל פעם מחדש, כיצד עלי להתמודד בחיים במצבים השונים, כיצד אני הייתי מתנהגת במצב דומה, ומה אפשר היה לעשות אחרת.

תובנה שנייה:

האדם צריך ללכת אחרי החלומות שלו... ולנסות להגשימם. אין דבר שאי אפשר להשיג ולממש... אם תרצו אין זו אגדה". ברגע שאדם מגשים חלום, הוא מבין שהוא בעצם הגשים את עצמו. בחיים, צריך לחלום בגדול, ולא משנה באיזה תחום.. כדי להצליח בגדול.. כשמגשימים חלום, החיים מקבלים

משמעות אחרת. פתאום אתה מבין שאתה יכול להשיג כל מה שתרצה - הגשמת את החלום שלך - עליך רק להגדיר מה אתה רוצה מעצמך ומהחיים, תוכל להגשים כל דבר שרק תרצה. אם הגשמת את החלום שלי, הצלחתי להגשים את ייעודי בחיים. כשהבנו עד כמה אנחנו חזקים וכמה רחוק אנחנו יכולים להגיע - כל שנותר הוא להציב לעצמינו חלום חדש, "כי אין דבר העומד בפני הרצון". (אצלנו בבית ספר כדורי אנו מובילים כבר שנתיים נושא של החזקות של הילדים, ואת נושא החלומות)

תובנה שלישית:

זו הפעם הראשונה שאני משתלמת בקורס מתקשב. בהתחלה מאוד חששתי. אמרתי אולי לא אעמוד בלוח זמנים, אולי יהיה צורך במנחה מלווה. היום כשאני כבר יושבת וכותבת את עבודת הסיכום, אני רואה שדרך למידה זו מאוד מתאימה לי, כיוון שהקורס בהיר, ברור, חווייתי, מעצים ועם גמישות פדגוגית. מה שיפה ומאוד תורם, שאני יכולה לחזור אחורה בכל רגע נתון, כל החומר פרוש לפניי, ישנה גמישות מאוד גדולה.

הקורס אומנם מתקשב, אך בכל זאת הייתה אינטראקציה חברתית בין לומדים בלמידה המתקשבת מאפשרת ומדרבנת את ההתפתחות שלי. היה שיתוף הפעולה ביני לבין הלומדים האחרים בקבוצה. לפני שהגבתי בפורום, קראתי את כל מה שכתבו האחרים, מה שייצר הפריה הדדית של ידע. נהייתי לקרוא את התובנות של רוב הכותבים. כיף לראות שהתוצרים הם נחלת הכלל.

זו הפעם הראשונה שאני עצמי משתתפת בקורס מקוון (באורנים עבדתי כעוזרת הוראה של דר' נעמי דיקמן, בקורס מקוון בנושא מדידה והערכה), הפעם אני היא המשתלמת.

אומנם אני לא צעירה, אך אני אמא לילדים קטנים, הגמישות בקורס המקוון גרמה לי לחווית למידה מעצימה ומאתגרת באמצעות למידה מתקשבת ללא תלות במקום ובזמן. לאחר שאני משכיבה את הילדים לישון אני מתפנה לצפייה בסרטים, קריאת המאמרים, קריאה בפורום ללא תלות בשמרטפית כזו או אחרת.

ישנה גם גמישות פדגוגית - יחידות בחירה בכל השתלמות מה שמאוד עוזר...בחרתי את מה שהכי התחברתי אליו, והכי חשוב הצלחתי לנהל בעצמי את הלמידה.

בעקבות הקורס, שתי תובנות משמעותיות על עצמי במישור המקצועי:

תובנה ראשונה, כמחנכים, נוח יותר ללמד בשיטה הישנה, זו שמבקשת להעביר ידע ולהתמקד בשינון, אבל מוטלת עלינו אחריות כבדה, אסור להגיע למצב שתלמידינו יחושו שאנו "משקים את הצמאים בחומץ, מפטמים את המוחות במה שחוץ מהם" (הראי"ה קוק)

היום, בעידן הדיגיטלי-חזותי, התוכן הלימודי מגיע בצורות מגוונות: מפות, צילומים, ציורים, דיאגרמות, טבלאות, גרפים, קריקטורות, סרטים, הנפשה (אנימציה) ועוד.

המילים אינן אמצעי התקשורת היחיד העומד לרשותנו, שימוש מושכל בייצוגים חזותיים מתוך התרבות העכשווית יכולים לסייע לקדם את הצלחת המעשה החינוכי כולו. ייצוגים אלה נפוצים מאוד במוסדות החינוך ובחומרי הלמידה-הוראה כיום וקיימים בסביבות הפיסיות והדיגיטאליות המקיפות את ילדינו הרכיב החזותי הוא העוגן של המציאות החיצונית (ניתן לראות אותה) ושל המציאות הפנימית. (הדמיון, גם הוא חזותי).

הלמידה היא אחת מאבני הבניין של האדם. מחקרים עדכניים מוכיחים שחוויות של למידה לכל אורך שנות חייו של האדם, הן תנאי הכרחי לבריאותו התקינה ולאיכות חייו של האדם המודרני. לכן, עלינו לדאוג להפוך את הלמידה, ללמידה מעניינת, יצירתית ומעוררת השראה. עלינו לתרגל כל הזמן למידה ופיתוח חשיבה כוללת בתוכה יכולת להכיל עמדות שונות, חוש בקורתי המבחין בין עיקר לטפל ובין טוב לרע, ויכולת הכלה.

צריך לדאוג לאהבת הלמידה, מפגש עמוק ואמיתי במהלך הלמידה מקדם ומצמיח את כל רובדי אישיות הלומד.

"אין אדם למד אלא ממקום שליבו חפץ" (תלמוד בבלי, מסכת עבודה זרה, י"ט, א'), עקרון מפתח נוסף בחינוך, אותו זיקקו עבורנו חז"ל, מה שצריך להנחות אותנו, אנשי החינוך, לפתח כלים חדשניים המתאימים לתחומי העניין וההתנסות המשתנים, להיותנו חשופים לתרבויות מגוונות וליישום של תובנות מתחומים שונים.

בשילוב אוריינות חזותית הילדים מפעילים את שתי אונות המוח, אפשר לנצל את זה וכך לגרום לילדים לבצע כמה פעולות שיעוררו ויפתחו את הדמיון, הרכיב החזותי הוא העוגן של המציאות החיצונית ושל המציאות הפנימית.

תלמידים בני הדור הדיגיטלי-חזותי שנדרשים לייצג את הידע שלהם בדרך שהתאימה להוריהם, בני דור המילים, עלולים לראות בבית הספר מוסד שאינו דובר את שפתם.

תמונות יכולות לפתח מעורבות של התלמידים בלמידה – להגביר מוטיבציה, לעזור להם להיזכר בהתנסויות מוכרות מחייהם, לעודד קריאה והתעניינות אישית ולדרבן השתתפות של תלמידים שבדרך כלל נמנעים מלהשתתף בכיתה. חשוב לפתח את היכולת של המורה והלומד לפעול, ללמוד וללמד בתוך התרבות החזותית העכשווית ולקדם את החינוך באמצעות שימוש מושכל בייצוגים חזותיים, לפתח את הידע עם ייצוגים חזותיים מתוך הבנה עמוקה של השפעתם הרגשית, הקוגניטיבית והחברתית.

חומרים חזותיים יוצרים בזיכרון רשתות רחבות יותר של אסוציאציות למושגים שנרכשו כבר ויוצרים קשרים רבים יותר בייצוגם בזיכרון. לפיכך בכל למידה שמערבת את הזיכרון, מידע המושג באמצעים חזותיים עשוי להישמר במשך זמן רב יותר.

נמצא כי אם פועלים לפיתוח האונה הימנית, גם תפקודי האונה השמאלית משתפרים. הסיבה לכך היא שהמעבר בין האונות פועל בכל רגע ורגע, ולמעשה בכל פעולה שלנו המוח פועל בשתי אונותיו.

חשוב למשל שטקסט יהיה מכון ללמידה ולהוראה של מידע בגישות מתקדמות ומכון ללמידה משמעותית, שיתבסס על גישת ההוראה הבנייתית (הידע של הלומד נבנה ולא מועבר), ועל פרדיגמה של למידה שיתופית (הידע נמצא בתוך השיח בין המשתתפים). כמו-כן, שיפנה במשולב להיבטים רגשיים ולהיבטים קוגניטיביים בלמידה ובהוראה. הטקסט ילווה בייצוגים חזותיים כגון סרטונים, דיאגרמות וצילומים

תמונות יכולות לקדם גם את המורה. הן יכולות להוות פתיח לנושא, ובכך להלהיב את התלמידים ללמידה, הן מסייעות להדגים, להסביר ולתאר תהליכים. שילוב של רכיבים חזותיים גם בשיעורי בית או עבודות יקדם הן את התלמיד והן את המורה.

כיוון שאני באה מתחום הערכה, אני שמה דגש לא רק כמה שיננתי אלא כמה אני יודע בעקבות הלמידה, מה יצר בעולמי המפגש עם הטקסט כפי שהציג המורה? מה קרה לי בעקבות הלמידה? על מה אני חושב בעקבות הלמידה?

חשוב שצורות ההערכה ייעשו מגוונות יותר ויאפשרו מגוון של ייצוגים. הרבה מאתנו המורים המורגלים לתפוס את החזותי כקישוט וכתוספת לטקסט, צריכים לפתח כלים חזותיים כדי להעריך תוצרי ידע חזותיים של תלמידינו החיים בתרבות החזותית עלינו לשאול את עצמינו את השאלה, אילו תהליכי הוראה-למידה צריכים להתקיים על מנת להטמיע בכיתה את התפיסה שייצוג לא מכון רק "להתלוות" לטקסט אלא "לייצג ידע" באופן חזותי, חשוב לתת על כך את הדעת.

תובנה שנייה, משמעותית על עצמי בעקבות הלמידה בקורס זה, היא **חידוד חשיבות נושא ההכלה**, שמשמעותה היישומית היא, שלוב הלומדים וקידומם בחינוך הרגיל, סביבה מאפשרת ומטפחת תוך הרחבת יכולת הכלתם, מתן מענים מגוונים, התחשבות בצרכים המיוחדים שלהם ויצירת התנאים שיסייעו להם לממש את יכולתם בתחומים השונים. נושא ההכלה מאוד קירב אותי לתלמידי ואפילו ריגש אותי גרם לי לעשות חשיבה מחודשת, מה אני עושה נכון ומה עליי לשפר .

בהקדמה לספר "ליקויי למידה בהודו (Karanth & Rozario, Eds, 2003) "נכתב:

" כל ילד הוא יקר, וזקוק לחינוך וטיפוח זהיר ואוהב ולפיתוח היכולות המלאות שלו. ישנם ילדים להם צרכים מיוחדים, ועבורם, האופי והעוצמה של הטיפול הם משמעותיים יותר...ילדים עם ליקויים צריכים להשתלב במערכת החינוך הרגילה. כדי לאפשר להם זאת, עלינו להעמיק את ההבנה שלנו לגבי התנאים, והדרכים הטובות ביותר בהן נוכל לסייע לילדים אלה להשיג את הפוטנציאל המלא שלהם."

כולנו מאמינים בזכותם של תלמידים, מצליחים או מתקשים, לקבל את ההוראה והעזרה המתאימים להם ולהתקדם. כולנו רוצים להעניק לתלמידים שלנו חוויות חיוביות, מעצבות, ומקדמות. מה שניתן לעשות עבור התלמידים המתקשים תלוי בנסיבות ובכושר ההמצאה שלנו, וגם ברצון של התלמיד לקבל את העזרה ולהשתמש בה. עם זאת, חשוב לזכור שסביבה הלימודית היא חשובה, ככל שסביבת הלימוד של תלמיד מתקשה שקטה, רגועה מאורגנת ותומכת, כך גדלים סיכוייו להתקדם ולהצליח.

חשוב למצוא הזדמנויות מתאימות לעודד ולשבח גם את אלה המתקשים, חשוב לשוחח איתם על מנת למצוא את החזקות שלהם, כישורים מיוחדים (ולא רק קשיים), שיכולים לבא לידי ביטוי בכיתת האם. לכל ילד יש כישרון מסוים, יכולת ציור, כתב יפה, ידע נרחב בתחום כזה או אחר, לגרום להם להאמין שהם יכולים. יש לי תלמיד שהגיע חדש לבית הספר, בבית ספר הקודם היה דחוי חברתית, (כך סיפר לכיתה כשהגיש מועמדות למועצת תלמידים בזמן שהציע את המצע שלו) לתמיד זה יש קשיי למידה ותסמונת טורט. במהלך השיעור נוהג לצייר, הוא מומחה לציורי קומיקס. בתחילת השנה, עברתי ליד מקום מושבו, באמצע שיעור חשבון עצרתי את השיעור והראיתי לכתה את כשרון הציור שלו. מאז בעבודות הקבוצתיות כל קבוצה מנסה לקרוא לו על מנת שיצטרף אליה, וייקח על עצמו את התפקיד של הצייר.

גם לנושא הזמן אני משתדלת לתת חשיבות: במקום להאביס את התלמידים בעוד פרק בתנ"ך, בגאוגרפיה, שאותו ישננו בע"פ ויפלטו בבחינה, אני מאפשרת לחוות את הלמידה באמצעות ציור, לחוות חוויות של שייכות ושל הצלחה.

בנוסף, מאמינה שיש לתת לתלמידים זמן לחשוב. פעם כשהייתי מורה חדשה, והייתי שואלה שאלה, אחרי מס' שניות, לכל היותר, הייתי נותנת את התשובה או פונה לתלמיד אחר. למדתי שאסור למהר, כמות היא לא איכות ולעיתים קרובות, בהרבה תחומים בחיים ולא רק בהוראה, פחות שווה יותר...

כך בעניין שעורי הבית, הילדים עובדים קשה בכתה, מעדיפה שאחר הצהרים ילכו לחוגים, יפגשו עם חברים. בעיקר ילדים עם קשיי למידה, בשיעור שפה לאפשר להם לבחור נושא ולכתוב עליו חיבור קצר...

לתת להם משימות מותאמות... בבדיקת מבחנים אף פעם לא סימנתי איקס לילד אלא נקודה ליד הטעות שמשמעותה, נקודה למחשבה. ובראש דף המבחן אני דואגת לרשום...הערה מילולית לחיזוק. מה שיכול להשפיע על דימויו העצמי והמוטיבציה שלו... חשוב להראות להם שכל אחד יכול לטעות... שמותר לשאול שאלות, וששאלותיהם יתקבלו בכבוד ולא בלעג .

הרבה פעמים אני בוחנת אותם בעל-פה ולא רק בכתב, ממליצה להוריהם להפנות אותם לאבחון במידה ואינם מאובחנים. הופכת את המבחנים שלהם לתהליך ולא רק למוצר סופי, לכלי מעצב ולא רק לכלי מסכם. ויגוצקי (1978) מגדיר למידה כתהליך המתרחש בנקודת הזמן שבין יכולת התלמיד לפתור בעיה בעצמו ויכולתו לפתור אותה בעזרת מורה. תפקידינו כמורים הוא לא רק לבדוק מה תלמידים יודעים, או לא יודעים לעשות בלעדינו, אלא להוביל אותם אל השלב הבא, בו יוכלו לבצע בעצמם משימה שכרגע הם מבצעים בעזרתנו.

צריך לנסות לוודא, שהם מבינים היטב את ההוראות, שמה בסביבה שלהם ילדים השמחים לעזור, נותנת להם הערה חיובית או סתם מדבקה צבעונית... משתמשת בקלאס דוג'ו לכל תלמידי הכתה...

בכתה אצלי יש מורים קטנים... ילדים מלמדים ילדים... כל ילד שמלמד עונד שרשרת עם תמונה של תלמיד מלמד,

מחקרים רבים מראים כי איכות העזרה שנותן תלמיד בעל יכולת רבה יותר לתלמיד בעל יכולת מועטה יותר, אינה נופלת מזו שנותן מורה ואף עולה עליה. כיתת הלימוד שלכם לסביבה חברתית בה תלמידים עוזרים זה לזה. מבחינה חינוכית, החוויה של עזרה היא רבת עוצמה, עמוקה וחשובה לא פחות מכל ידע אחר שאפשר להעניק לתלמידים. כל ילד הוא מורה בתחום שהוא חזק בו, תנ"ך, היסטוריה, שפה, אנגלית, חשבון ועוד.

אחד מתלמידי השילוב שלי דובר אנגלית... והאחר בקיא בהיסטוריה... לפני כשבוע העביר הרצאה בכתה... כל אחד מועצם ותורם מיכולותיו...

בנוסף, המחנכת שחינכה אותם בכתה ד', השנה מלמדת בכתה קטנה, כתת ניצנים, כתה בה לומדים תלמידים מכתות א..ב...כל יומיים שלושה, מגיעים אליה תלמידים מכיתתי לחנוך את תלמידיה בהתאם לצורך, בהם כמובן גם ובעיקר התלמידים בעלי קשיי הלמידה. תלמידיה אחרת עם קשיי למידה קשים, בעלת נטייה לאומנות, שהייתה התלבטות לגביה אם תלמד בכיתה רגילה או כתה קטנה והוחלט להשאירה, מתנדבת פעמיים בשבוע בשיעור אומנות ומסייעת למורה ללמד את כתות א,ב. כתת הלימוד הפכה לסביבה חברתית ותרבותית בה מתקיים יישום בפועל.

תובנה שלישית: מחנך כמו מורה מקצועי, נאלץ לקבל עשרות החלטות ביום. כולן משוגרות כלפי הלבבות הרכים של התלמידים שלנו.

החלטות שעשויות להשפיע באופן ישיר או עקיף על הדימוי העצמי שלהם, על ביטחונם העצמי ועל האני שלהם.

אחת התובנות החשובות שלמדתי ואני מקווה להפנים בהמשך, היא לעצור ולהתבונן כל פעם מחדש, במקום ממנו מתקבלות ההחלטות שלי כלפי תלמידיי. כך שאהיה יותר בטוחה לגבי הדיוק שלהם.

החלטות שחלילה לא יגרמו להם להיסגר, אלא דווקא לתת להם כנפיים .

במהלך הקורס, למרות שהייתה לנו אפשרות בחירה באחד מתוך שני סרטים, מצאתי את עצמי יושבת וצופה בכולם. לא יכולה לתאר במילים כמה הייתי מרותקת, היו סרטים שהכרתי, אך צפיתי בהם פעם נוספת, ואני מניחה שאצפה בהם גם בפעם השלישית. כל כך יש מה ללמוד מהם, כ"כ הרבה תובנות. לפעמים הרגשתי שאני רואה את עצמי בזום האוטו. לעיתים אמרתי לעצמי, כמה קשה להיכנס לנעליים של אותו מחנך דגול, וכמה אפשר ללמוד ממנו, ולעיתים שאלתי את עצמי מה הייתי עושה אחרת....

אני מניחה שחלק מהסרטים אביא לשעת חינוך (סרט מלא או חלקים ממנו), ויערך על זה דיון בכיתה .

מיד לאחר הצפייה כתבתי במספר קבוצות בהם אני נמצאת בווטסאפ, המלצה לראות את הסרטים. יש לציין שקבלתי המון תגובות, כמה מרגש כמה נכון ואמיתי, איזו יכולת משחק...ועוד כהנה וכהנה .

אני כמחנכת נמצאת בעמדת כוח, ועל"י לזכור שאני בסך הכל בן אדם ולכן לא מדויקת בהחלטות שלי כלפי תלמידיי, לכן על"י להשתדל לנהוג במידת הענווה, כשתלמיד מכעיס אותי, על"י לספור עד עשר, להקשיב לקול הפנימי שאומר לי להירגע, שלוחש לי בכל פעם מחדש שאני החזקה והשולטת, אבל גם אני הבוגרת האחראית, הם רק ילדים בסופו של דבר.

בדרך כלל, זמן התגובה בו נדרש מחנך לשגר את ההחלטות שלו הוא אפסי. לפעמים רעש, פגיעה בנשמה של תלמיד יכול להיות חזק ומחריד הרבה יותר מרעידת אדמה בעוצמה של 7 בסולם ריכטר.

על"י לזכור תמיד, למה נכנסתי לכל עניין החינוך הזה מלכתחילה, כמו שקרה לי עם תלמיד שאחרי שסיים לכעוס ולהוציא אותי משלוותי ראיתי אותו מחכה בצד. ממתין. מנסה ליצור איתי קשר עין וכאילו רוצה להגיד משהו, שאלתי אותו, יש לך מה להגיד לי? והוא ענה לי..."שכחתי לקחת את הכדור...לא שתיתי את הריטלין ומאוד קשה לי"...באותו רגע, כל שכבת ההגנה שלי התפוררה. טילי השיוט המוכנים שהיו דרוכים ומוכנים לפעולה...הכל התמוסס באחת.

כתבתי הודעה להורים, ומיד האבא הקפיץ לבי"ס את הרטלין...נתן לבנו ליטול את הכדור.. בהפסקה מיד לאחר השיעור, ביקשתי שיגיע אליי לשיחה, שוחחנו על לקיחת האחריות שלו כתלמיד, על כך שיש מיקוד שליטה פנימי, ומיקוד שליטה חיצוני, ועל כך שאי אפשר לקשור בין אי נטילת הכדור להתנהגות.

הכדור הוא לבעיית הקשב והריכוז ולא לבעיית ההתנהגות. בדיאלוג בינינו, אמר כי הוא מצטער ומבקש סליחה, ולהבא ישתדל יותר.

כמה אמת ופשטות במילה האחת הזו, שרק אנחנו, כמבוגרים, יודעים כמה שקשה לנו לשחרר אותה, בעיקר אחרי שהתחלנו להתחפר בעמדות האגו שלנו.

והרגע הזה, הכה בי כברק המכה באפלה ומראה לך את הדרך ומזכיר לך בשביל מה מלכתחילה נכנסתי לכל התחום. "חינוך", מילה קטנה עם משמעות כל כך גדולה. מורה שהצליח לסול מסילות ללבם של תלמידיו – אין גדול מכך.

חלק ב' - יישום

דוגמה ליישום הנלמד בקורס בעבודתי:

בחרתי בשיעור מעניין משמעותי, הפעלה ייחודית- משחק "קופסאות הבריחה" המדגים את הקשר בין הנושאים שנלמדו בקורס לבין יישומם בפועל:

"קופסאות הבריחה"

כך החל המרוץ נגד הזמן ונגד התרגילים במתמטיקה ב"חדר הבריחה (Escape Room) "

שהפכו עד מהרה ל"קופסאות הבריחה".

תלמידי כיתה ה' שלמדו את נושא השבר העשרוני, הצליחו להוכיח שעם קצת אתגר ופחות שעות כיתה מול הלוח אפשר לרשום הישגים טובים ושליטה בחומר הנלמד.

כיוון שתחום ההתמחות שלי הוא מדידה והערכה, בחלק מהנושאים אני משתדלת להחליף מבחן קונבנציונלי, המשקף סיטואציה מלאכותית, בסיטואציה קרובה יותר למציאות. למעשה, הערכה חלופית מהווה את אחד הערכים שהוגדרו על ידי משרד החינוך כערך נדרש, במסגרת התאמת מערכת החינוך למאה ה-21.

למידה בשיטת "קופסאות הבריחה" תורמת לפיתוח מיומנויות המאה ה-21.

למידה מסורתית מזמנת מעט מאוד הזדמנויות לפיתוח מיומנויות אלו.

למידה בשיטת "קופסאות הבריחה", מאפשרת לטפח, תוך כדי הפעילות, כל אחת מארבעת המיומנויות הבאות:

מודל ה-4 C's מונה 4 מיומנויות מרכזיות –

- תקשורת, (Communication)
- שיתוף פעולה, (Collaboration)
- חשיבה ביקורתית (Critical Thinking)
- יצירתיות. (Creativity)

בכל פעילות, אני משתדלת להגדיר, לכל אחת מהמיומנויות מה יהיו המרכיבים שלוקחים על עצמם למשל, כאשר המטרה שלי לטפח את מיומנות "שיתוף הפעולה" בין חברי הקבוצה, ניתן לקבוצה להגדיר מספר מרכיבים שהם לוקחים על עצמם למהלך הפעילות.

למשל: לדבר ולהקשיב בכבוד אחד לשני, לנסות להגיע לפשרה כשיש חילוקי דעות, כל אחד מהמשתתפים מקבל על עצמו לתרום את המקסימום למשימה וכדומה, בכל קבוצה אני דואגת שיהיה ילד האחראי על הזמן, עליו לשים לב לשעון ולדרבן את הקבוצה לנצל את הזמן שעומד לרשותם לטובת המשימה, בנוסף עליו לדאוג שכל חברי הקבוצה מגיעים בזמן לסיכום השיעור במליאה. גם אם לא סיימו פעילות.

בתום הפעילות נערך דיון האם חברי הקבוצה עבדו באופן מיטבי ומה הם יכולים לשפר בעבודת הצוות בפעם הבאה.

בית הספר חייב להתאים את עצמו לעולם המודרני ולאופי של התלמידים, יוצרים בוגרים סקרנים ויצירתיים, שעובדים בשיתוף פעולה ולומדים איך ללמוד. המבחנים המסורתיים הם כבר פחות רלוונטיים לתלמידים היום.

תפיסת המורה מול התלמיד משתנה, המידע זמין מאוד, כך שתפקיד המורה הוא לא להעביר חומר לימודי, אלא לכוון וללמד את התלמיד איך לחקור ואיך ללמוד. חייבים לייצר עבור התלמידים למידה חווייתית "מחוץ לקופסא", לסקרן ולעניין אותם.

בנייה של משחק "קופסאות הבריחה", נראתה בהתחלה מאוד מורכבת ומאתגרת וכרוכה בעבודה רבה ולכן בניתי אותה יחד עם אחותי שגם היא רכזת חשבון בבית הספר בו היא מלמדת. נועצנו האחת בשנייה וכמוכן למדנו זו מזו.. פיתוח המשחק ביחד, אפשר להביא נקודות ראות של שונות, יכולות ורעיונות מגוונים יותר.

הרעיון לבניית המשחק, "קופסאות הבריחה", עלה לאחר שאני עצמי התנסיתי ב"חדר בריחה" אמיתי.

ראיתי מה המרכיבים החשובים של משחק בריחה טוב. כמובן שאין לי כיתה מאובזרת עם גאג'טים מתוחכמים כמו בחדר בריחה אמיתי, לכן השתמשתי במה שיש. מספר מצומצם יותר של אביזרים, קופסאות ומנעולים על מנת להתנסות בחוויה .

מהו "חדר בריחה"?

הקונספט פשוט: קבוצת אנשים ננעלת בחדר למשך שעה, וצריכה למצוא את דרכה החוצה על ידי פתרון חידות ורמזים שמפוזרים בחדר. החידות בדרגות קושי משתנות בעלות אלמנטים פיזיים ומנטליים, עד לשחרור המיוחל מהחדר. החדרים שונים אלה מאלה בסיפורי המסגרת ובסוגי החידות, ויש כאלה שקנו לעצמם שם של קשים או מפחידים במיוחד. הטרנד סחף את הישראלים במהרה, ועוד ועוד חדרי בריחה הוסיפו להיפתח - אלא שהיום נראה שהטרנד הזה הולך ונשחק ושההתלהבות הכללית פוחתת .

זוהי פעילות פנאי מאתגרת, בהשראת משחקי מחשב (Quest Games, Escape games) ותוך פחות מעשור, הפכה פופולרית בארצות רבות.

המשחק המקורי מתאפיין בסיפור מסגרת שיש בו מימד של מסתוריות, מטרה מוגדרת, פעילות תחת לחץ זמנים (בדרך כלל בין 45 דקות לשעה), צורך בעבודת צוות, ללא עבודת צוות, לא יצליחו להיחלץ. מגוון רחב של אתגרים מסוגים שונים, רמזים המאפשרים לקדם את המשחק בשעת הצורך על מנת שהקבוצה לא תתייאש ומנחה שמלווה את הקבוצה.

אך, טרנד חדרי הבריחה מתחיל להרגיש כבר שחוק? אז הנה חידוש: חדר בריחה אצלינו בכתה - ארוז יפה בתוך קופסה.

בהתחלה באמת חשבתי לעשות חדרי בריחה במרחבים שונים בבית ספר, כל קבוצת תלמידים במרחב אחר, אך בשל מצוקת המרחבים- החלטתי להפוך את זה ל"קופסאות בריחה". ותלמידי כיתה ה' - ברוש בביס כדורי, היו הראשונים לפצח את התעלומה. בחודשיים האחרונים למדו את נושא השבר העשרוני, התשובות לשאלות הובילו אותם לפתיחת התיבות. נשמע קל? ממש לא. 30 דקות, הזמן הולך ואוזל, והשאלות לא פשוטות, שאלות הלקוחות ממבחני המיצב של השנים האחרונות. "זה עוד מדד שלי להבין האם התלמידים הבינו את החומר."

קופסת הבריחה השתלבה בתוכנית הלימודים השנתית לכתה ה. באחת מכתות ו עשיתי פעילות דומה עם תכנים אחרים הלקוחים מתוכנית הלימודים של כתה ו'. עם סיום הפעילות, תלמידי כתה ו' נדרשו לייצר בעצמם כתבי חידה משלהם, לסיכום נושא היקף מעגל ושטח עיגול, מה שיהווה 20 אחוזים מהציון הסופי.

הקופסאות יכולות להכיל בו זמנית הרבה חידות, להיות רב פעמיות ולאפשר חידוש ושדרוג בהתאם לצרכים .

חשוב היה לי להקפיד שכתבי החידה, והשאלות המאתגרות יהיו ברמת קושי מתאימה - לא קל מדי ולא קשה מדי - חשוב היה לי לא לגלות לתלמידים את התשובות ולא לתת להם רמז אלא אם כן הקבוצה מבקשת רמז באופן מפורש. חלק מהמטרה היא לסייע לתלמידים להיות לומדים עצמאיים ולפתור בעיות בעצמם. יחד עם זאת, הקפדתי שלא להגיע למצב שבו התלמידים מתייאשים כי אז יהיה להם מאוד קשה להמשיך.

בכתתי ישנם תשעה ילדי שילוב. הילדים לומדים ברמה מותאמת את הנלמד בכתה, הן בשיעורי חשבון והן בשיעורי שפה.

בבית הספר בו אני עובדת, מורות השילוב מלוות את התלמידים החל מכתה א' ועד כתה ו'.

כאשר ישנם פעילויות ושיעורים מיוחדים אחרים בכתה, מורות השילוב נכנסות יחד עם ילדי השילוב לכתה.

ילדי השילוב שותפים מלאים לנעשה בכתה, תוך מתן מענים מגוונים, התחשבות בצרכים המיוחדים שלהם ויצירת התנאים שיסייעו להם לממש את יכולתם בתחומים השונים.

שם המשחק - חדר בריחה בקופסת משחק - נושא שברים עשרוניים

מטרות

1. לחשוב מחוץ לקופסה על מנת לפרוץ לתוך הקופסה
2. חשיבה יצירתית ושיפור תפיסות, מיומנויות והתנהגויות של תלמידי הכתה.
3. מינוף הישגי התלמידים וגיוון בדרכי הוראה בדרך חוויתית
4. שילוב הלומדים המתקשים ובעלי הלקויות, התחשבות בצרכים המיוחדים שלהם, ויצירת התנאים שיסייעו להם לממש את יכולתם בתחומים השונים.
5. שילוב כלל הלומדים המתקשים ובעלי הלקויות (לקויות למידה וקשיי התנהגות) בחינוך הרגיל.
6. פיתוח עבודת צוות

7. פעילות לגיבוש הכיתה, הנאה/ הנעה לפעול

קהל היעד - כיתה- 1 ברש

בית ספר - יסודי "כדורי"

מספר משתתפים - בין 10-11 משתתפים בקבוצה

תכנים מתמטיים - השבר העשרוני

רמת קושי - כל השאלות לקוחות מתוך מיצבים בחשבון מהשנים האחרונות, בנוסף שאלות מותאמות לקבוצת השילוב.

פתרונות ואסטרטגיות - חוץ מפתרון תרגילים, צריך לחשוב על הקשר בין הפתרון לבין המיקום של המפתח.

מהלך המשחק - קופסת המשחק מורכבת מ קופסא חיצונית נעולה ובתוכה קופסאות נוספות נעולות (האחת בתוך השניה). בכל שלב יש לפתור תרגילים ובעיות מילוליות בחשבון ולפענח על פי רמזים, היכן נמצא המפתח של כל קופסה.

זמן השיעור - פתיחה כשבע דקות, גוף השיעור- חצי שעה, סגירת שיעור וסיכום במליאה- שבע דקות
זמן פיצוח - זמן הפיצוח הוא שלושים דקות למשחק.

סוג הקבוצות - שתי קבוצות הטרוגניות, וקבוצה נוספת של ילדי שילוב עם משימות מותאמות (מלווים עם מורת השילוב בכיתה)

בשמונה בבוקר בבית ספר יסודי כדורי, נשמע צלצול. עוד שיעור, עוד יום לימודים שגרתי. רק תלמידי כיתה ה' כבר מסתגרים בכיתה. אני כמורה לחשבון ומחנכת הכיתה, זיהיתי את הבאז העולמי סביב חדרי הבריחה והחלטתי לעשות בו שימוש לצורכי למידה. חדרי הבריחה הפכו בשנים האחרונות לטרנד עולמי: מקבלים כתב חידה ויוצאים לדרך עד שלבסוף מצליחים לפתוח דלת ו"להימלט".

"דווקא בימים שבהם עוסקים בהידרדרות נמשכת בהישגים הבינלאומיים", פעילות זו מוכיחה כי ניתן גם אחרת.

החידות משלבות רבדים של בדיקת ידע, זיכרון והבנה, ובוחנות גם יצירתיות ועבודת צוות. בפעילות זו ניתן להעריך כל תלמיד הן בצורה עצמאית, והן באופן קבוצתי, תוך בחינת שיתוף הפעולה.

במהלך הפעילויות התנסו הקבוצות באתגרי חשיבה רבים (מתוך מטרה לפרוץ מנעולים ולפתוח שלל קופסאות), בסיום פתיחת כל הקופסאות נדרשו המתמודדים לפתוח את הקופסה האחרונה.. שם ישלימו את המשפט אחרי פיצוח האתגר האחרון: "כל הכבוד, הגעת ליעד", או אז יעמדו במשימה ויוכרוזו כזוכים!

אקשן וההתלהבות מתחילים עוד לפני הפעילות! יחד בנינו את המתח ונוצרה התרגשות מקדימה בשלב "שיבוץ" הקבוצות... כל קבוצה מונה בין 10-11 משתתפים (שתי קבוצות הטרוגניות, וקבוצת שילוב)

השיבוץ נעשה על ידי מבעוד מועד כחלק ממטרות השיעור, שכן שילבתי בפעילות ערך מוסף משמעותי של עבודת צוות ומעורבות חברתית תוך כדי שיתוף פעולה והיכרות בין הילדים.

לפעילות עצמה, לפיצוח, הוקצו 30 דקות. התחלנו בפתיחה של השיעור, הצגת תמונה של קופסה, בתוכה שני אנשים, ומחוצה לה איש אחד, דיון בכתה מה אומרת לכם התמונה (יציאה מהקופסה) 7-8 דקות, ולסיום, סיכום השיעור, 7-8 דקות.

לכל אחד מחברי הקבוצה היה תפקיד מוגדר, ילדי הקבוצה חילקו ביניהם את התפקידים.

מטרת הקבוצות תהיה לחשוב מחוץ לקופסה על מנת לפרוץ לתוך הקופסה...

פעילות ייחודית זו מצוינת כפעילות לגיבוש הכיתה, הנאה/ הנעה לפעולה ובניית צוותי עבודה. באמצעותה מתנהל תהליך עיבוד חוויתי ועוצמתי אשר משקף למשתתפים דפוסי התנהגות וחשיבה שסייעו או מנעו הצלחה במשימות הקופסה, ומטיל אור חדש על מעגלי שיתוף הפעולה בין המשתתפים, התקשורת בזמן לחץ, תכנון וניצול משאבים וכישורים, חשיבה יצירתית ושיפור תפיסות, מיומנויות והתנהגויות של תלמידי הכתה.

פעילות מסוג זה, יכולה לעודד למידה, לקדם שינוי חשיבתי, לתת מענה ולסייע לילדים שקשה להם לשבת הרבה על הכיסא ולענות על שאלות במבחן קונבנציונאלי. מה גם שבמצבי מבחן בחיים האמיתיים, לא באמת יוצא לשבת ולפתור שאלונים.

תובנות שלאחר ביצוע:

מה שניסיתי להשיג הוא:

מינוף הישגי התלמידים וגוון בדרכי ההוראה, להתכוונן להוראה **שיתופית וחוויתית** דרך המשחק שמזמנת התכווננות ל**דיפרנציאליות** בכיתה.

למידה מהנה ומעניינת יותר:

אם נשאל הורים מה מדכא חשיבה יצירתית אצל הילדים בדרכך כלל נקבל תשובה – בית ספר **חיפוש זה כיף** - מחבואים הוא עדיין משחק מהנה עבורם. תנו להם לחפש דברים.

מפתחות ומנעולים הם כיף - המעשה של פתיחת מנעול הוא כיפי.

ילדים אוהבים לשחק.

תן להם לעשות חידות משימתיות - חידות שכבוצה יצליחו לפתור. לתת להם חווית הצלחה. תלמידים הפותרים חידות חשבוניות ותרגילים במתמטיקה בהתלהבות, שמחה ומרץ במטרה להצליח לעמוד בזמנים, לפרוץ את החידה ולהצליח לצאת מחדר בריחה בקופסת משחק במסגרת הזמן שהוקצבה להם.

הערכה חלופית: החלפת מבחן קונבנציונלי, המשקף סיטואציה מלאכותית, בסיטואציה הקרובה יותר למציאות.

חשיבה מחוץ לקופסא.

מה שהושג בפועל:

ישנם תלמידים שכבר ביקרו בחדרי בריחה וישנם כאלו שלא, הילדים אהבו מאוד את הפעילויות ב"קופסאות הבריחה", ושאלו למה אין יותר קופסאות בתוך הקופסא הקטנה.

מצד אחד, המשימות היו מספיקות בשביל לאתגר, והקונספט של חדר בריחה שמשלב את הנוחות והזמינות של הכתה, ללא הקלאוסטרופוביה, בלי אינטראקציה עם המנחה המסתורי שמביט בהם במצלמות ודוחק בהם לקחת רמז, הייתה יופי של חוויה.

אכן הייתה למידה מהנה ומעניינת יותר

הילדים עבדו בהתלהבות, שמחה ועם הרבה מרץ

הילדים דיווחו כי הפעילות תרמה להם לגיבוש.

"חשיבה מחוץ לקופסא".

יש לי בכתה שני ילדים שמתקשים לשבת על כיסא לאורך זמן, פעילות זו אפשרה להם לנוע ממקום למקום. אותם ילדים מקבלים בכל שיעור זמן איוורור של חמש דקות. בפעילות זו לא דרשו לצאת כלל.

הישגים טובים ושליטה בחומר הנלמד

מה כדאי היה לשנות:

1. הכיתה שלי מונה 32 תלמידים, כתה גדולה. שיתוף הפעולה בין חברי הקבוצה הוא קריטי להצלחה. לחלק מהתלמידים יש קושי בעבודה בקבוצות. קבוצה אידאלית היא בין 4 ל-6 משתתפים. כיוון שהכתה גדולה, מספר התלמידים בכל קבוצה הוא גדול (10-11 ילדים בקבוצה). בקבוצה גדולה, לא כל

התלמידים מצליחים לבוא לידי ביטוי, לכן כל אחד מדפי המשימות שהיו בקופסה, שוכפל מספר פעמים, כשהייתה אפשרות לעבוד בזוגות בתוך הקבוצה הגדולה, על מנת שכל חברי הקבוצה יפעלו.

למרות שהקבוצה הצליחה לפצח את החידות השונות ולפתוח את כל הקופסאות, בתום כל פעילות, אספתי מכל קבוצה את הדפים... עברתי על הדפים השונים ואם נתקלתי בטעות כלשהי פתרנו אותה ביחד על הלוח. אך כיוון ששמות הילדים לא היו רשומים על הדף, לא ידעתי למי שייכת הטעות.

וזה בעצם מה שהייתי עושה אחרת, להבא אדאג שעל גבי כל הדפים יהיו רשומים שמות הילדים, וכשאסוף את הדפים מהילדים אוכל לזהות למי שייך כל דף ואוכל להתייחס לטעויות גם באופן פרטני.

2. אני משתדלת שלכל תלמיד יהיה תפקיד בעבודה בקבוצות. הדרישה שלי הייתה שבכל קבוצה יהיה נציג עם שעון שיהיה אחראי על הזמן. בדיעבד הייתי עושה את זה אחרת... נוסף לשעון (כן, הייתי משאירה את התפקיד הזה לאחד הילדים ע"מ לתת לו אחריות), הייתי מקרינה טיימר הסופר לאחור 30 דקות, על הלוח החכם בכיתה, כדי להוסיף עניין ומתח, וכדי שהמשתתפים יוכלו לראות גם הם, בכל רגע נתון כמה זמן נותר להם.

3. בפעילות דאגתי לרצף כתבי חידה מעניינים, אך בדיעבד הייתי מוסיפה סיפור מסגרת שיש בו מימד של מסתוריות ואתגר - סיפור מסגרת אמיתי או דמיוני, ושיש לו משמעות ביצירת המוטיבציה של התלמידים לפעילות. בלי סיפור מסגרת בעל משמעות, הפעילות הפכה לרצף כתבי חידה בלבד.

4. הרעיון לבניית המשחק עלה לאחר שאני עצמי התנסיתי ב"חדר בריחה" אמיתי,

ראיתי מה המרכיבים החשובים של משחק בריחה טוב, אך כמובן שאין לי כיתה מאובזרת עם גאג'טים מתוחכמים כמו בחדר בריחה אמיתי, לכן השתמשתי במה שיש. מספר מצומצם של אביזרים, קופסאות ומנעולים על מנת להתנסות בחוויה.

אם הייתי חושבת קצת יותר לעומק, יכולתי להוסיף יותר תוכן ועומק למשחק, גם ללא גאג'טים מתוחכמים ויקרים, למשל יכולתי להשתמש ב"טריקים" פשוטים וזולים כמו מראה, תשבצים וחפצים שמוסתרים בהם רמזים, שגם הם יכולים להכניס לפעילות עניין ומתח. הוספה של קוד QR בצד המשימות, המכוונות לסרטונים או מאמרים שמהם ניתן ללמוד ובעזרתם להגיע לפתרון החידות.

תמונות:

פתיחה לשיעור (7 דקות)

מה אתם רואים בתמונה?

האם אנחנו באמת בתוך קופסא?

הנחיות לקבוצות::

חלוקה לקבוצות- קבוצת האדומים, צהובים וורודים.

כל קבוצה מקבלת **מספר דפים** למשימות, עליכם לחלק ביניכם את הדפים ולעבוד בקבוצות קטנות של 2-3 ילדים בתוך הקבוצה, להשוות בינכם ולנסות להגיע לפתרון הנכון.
חלוקת עבודה בקבוצה- יש למנות ילד שיקרא בקול, ילד שכותב, ילד שפותח קופסא ראשונה, ילד שפותח קופסא שניה ילד שאחראי על **לוחות הזמנים** וכו'

הילד שאחראי על לוחות הזמנים חייב לדאוג להחזרת הקבוצה לכתה בשעה 8:35 לשם סיכום ומשוב (גם אם לא סיימנו פעילות).

המפתחות חייבים להגיע חזרה במעטפה או בקופסה שלהם.

הילד שאחראי על לוחות הזמנים חייב לדאוג להחזרת הקבוצה לכתה בשעה 8:35 לשם סיכום ומשוב (גם אם לא סיימנו פעילות).

זכרו- **עבודת צוות** היא חשובה ביותר

גוף השיעור 30 דקות:

לצאת
מהקופסא

קופסאות הבריחה

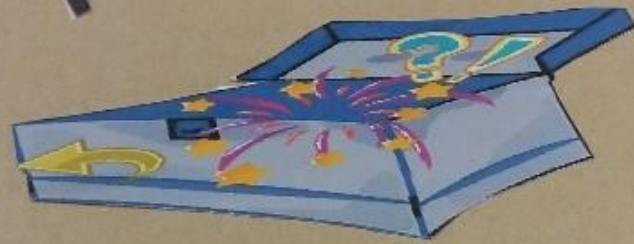

על

להקופסא
לצאת

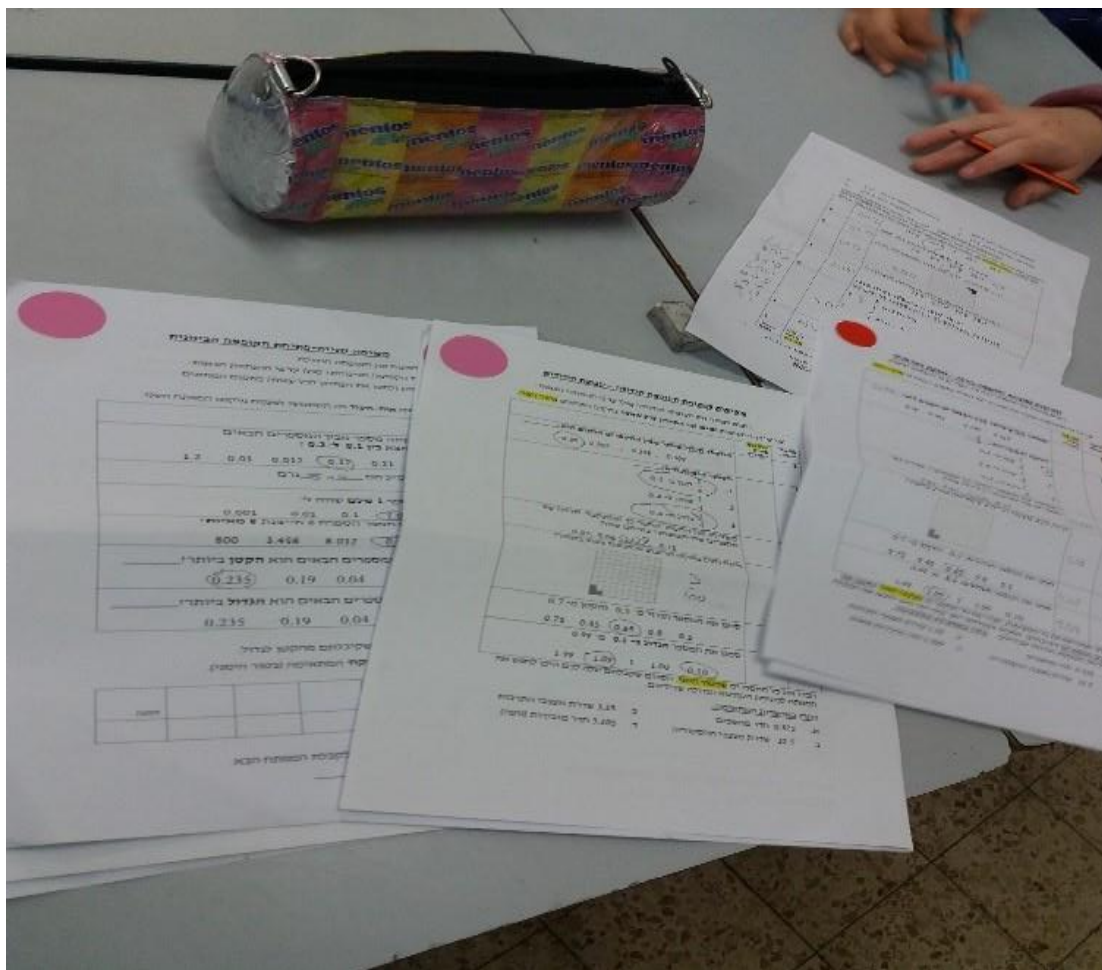
קופסאות הבריחה

מליאה- סיכום השיעור (7): דקות)

למה לדעתכם הבאתי את התמונה הזו?

איך לדעתכם התמונה מתקשרת לשיעור הזה?

משוב

• איך הרגשתם בפעילות?

• האם למדתם משהו חדש?

• האם יש משהו שהייתם עושים אחרת?

תודה על קורס מעניין, יחודי, אחר, שונה.

היה כיף גדול...

חבל שלא ידעתי עליכם קודם!!

משוב

ניצה שלום.

תשובתך מצוינת.

ניכר כי לקחת מהקורס כלים משמעותיים להתפתחותך האישית והמקצועית. ציינת תובנות אישיות חשובות וכן תובנות מקצועיות שהתעוררו בך בעקבות הקורס. פרטת, הדגמת והרחבת בצורה מעמיקה. תענוג לקרוא!!

נתת דוגמה מצוינת ליישום הנלמד בקורס באמצעות הפעלה ייחודית- משחק "קופסאות הבריחה". הרעיון לקחת פעילות עכשווית ורלוונטית שהתלמידים מכירים מתוך התנסויות חברתיות כפעילות מהנה (escape room) ולעשות בה שימוש לצורך לימוד מתמטיקה - הוא מבריק! אין ספק שבזכות הלמידה החווייתית התלמידים זכו לא רק להתנסות והבנת נושאים מתמטיים, אלא גם התאמנו בכישורים חשובים אחרים כגון תקשורת, שיתוף פעולה, חשיבה ביקורתית וחשיבה יצירתית. ההפעלה מגוונת, יצירתית, מעוררת סקרנות ומשקפת את הלמידה המודרנית והמשמעותית. טיפוח חשיבה עצמאית, חשיבה "מחוץ לקופסה", עשויה לפתח תלמיד חושב, יוזם ויצרתי. אין ספק שבזכות היכולת היצירתית שלך, המקוריות, ההשקעה והחשיבה שלך מחוץ לקופסה - הצלחת לייצר משחק לימודי ראוי לחיקוי. ישר כוח!!

כתבת בצורה מעמיקה מהו הרעיון המרכזי, המטרות, דרכי ההעברה ואת תובנותיך לאחר ביצוע. צרפת תמונות מקסימות הממחישות את החווייה הנפלאה שספקת לתלמידיך. כל הכבוד, וישר כוח!! מאחלת לך הצלחה והמשיכי בעשייה היצירתית, בעלת המעוף והמקצועית שהתנהלת בה עד כה.

אהבתי מאוד את המשפט שהוספת: "מטרת הקבוצות תהיה לחשוב מחוץ לקופסה על מנת לפרוץ לתוך הקופסה... " - מקסים!